

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Варна , 13.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ивелина Желева

при участието на секретаря Силвия С. Генова
като разгледа докладваното от Ивелина Желева Административно
наказателно дело № 20213110201135 по описа за 2021 година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВЕЛИНА ХРИСТОВА- ЖЕЛЕВА

Секретар : СИЛВИЯ ГЕНОВА

като разгледа докладваното от съдията **АНД № 1135** по описа на съда за 2021г., за
да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на В. А. С. в качеството и на настойник и законен представител на поставената под пълно запрещение А.Х.С. ЕГН*** против Наказателно постановление № 436а-111/15.05.2020г. на Началника на Второ РУ при ОД на МВР, с което на А.С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 218б вр. чл.194, ал.3 вр.ал.1 вр.чл.18, ал.1 от НК.

С жалбата не се оспорват констатациите в НП, а се изтъкват аргументи и се представят доказателства, че наказаната е поставена под пълно запрещение с ясно изразена деменция от м. 01.2020г..

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призована в качеството и на

настойник на наказаната, се явява лично и поддържа жалбата. По съществото на делото моли НП да бъде отменено, като акцентира върху обстоятелството, че наказаната не е съзнавала какво извършва.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от надлежно упълномощен юрисконсулт Л., която оспорва жалбата. Моли НП да бъде потвърдено. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай на уважаване на жалбата.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 24.01.2019г. А.Х.С. получила тежък хеморагичен инсулт и била хоспитализирана в УМБАЛ "СВЕТА МАРИНА" ЕАД-Варна. На 06.02.2019г. била изписана от болницата с окончателна диагноза: хемоагичен мозъчен инсулт-интрацеребрален хематом в ЛГМХ /КП № 5, МКБ 1 61.0, ХКВБСН /G96.S/, мултиинфарктна енцефалопатия, ХБ III СТ.УМ.СТ.СМФ / 111 .0/, дислипедемия, десностранна централна хемипареза, псевдобулбарен синдром.частична СМА. Изписана била с тежко ограничена вербална комуникация, с частична алексия и аграфия. След изисването от болничното заведение, тя имала нужда от чужда помощ в ежедневието си. След проведено лечение възстановила двигателния си дефицит, но останала с тежко ограничената вербална комуникация, алексия и аграфия. Комуникацията с нея била много трудна, защото тя не разбирала смисъла на думите и на въпросите, които ѝ задавали, на моменти говорела неясно и несвързано, създавала нови думи. Била напрегната и раздразнителна. Не можела да се обслужва сама, не можела да пазарува сама, защото не разбирала колко пари има в себе си и какво може да си купи с тях. Това провокирало близките ѝ в началото на 2020г. да потърсят специализирана психиатрична помощ и да предявят искова молба с правно основание по чл.5 от Закона за лицата и семейството за поставянето на С. под пълно запрещение. На 30.01.2020г. било извършено съдебно-психиатрично освидетелстване от психиатъра д-р Т.А., която констатира, че А.С. не е в състояние да разбира свойството и значението на постъпките си. С решение № 260295/07.08.2020г., постановено по гр.д. №454/2020г. на ВОС, влязло в сила на 05.09.2020г., А.С. била поставена под пълно запрещение. С Решение на Органа по настойничество и попечителство при Район Одесос, Община Варна за настойник на А.С. била назначена нейната дъщеря В.С..

Междувременно на 04.03.2020г., около 16.00ч., А.С. отишла в магазин „Лидъл“, находящ се в гр.Варна, на ул.“Битоля“№1а. Тя взела няколко хранителни продукта, като 2 бр. шоколади на обща стойност 1,98 лв. прибрала в дрехата си. На касата заплатила само част от продуктите, като шоколадите останали в джоба ѝ. При

направената проверка след касова зона служителите на магазина констатирани двата шоколада в дрехата на С., която тя не заплатила. Още тогава С. предала шоколадите на управителя на магазина.

Па случая била извършена проверка от органите на полицията в рамките на ЗМ №263/2020г. по описа на Второ РУ-Варна. Проверката приключила с мнение на водещия проверката за налагане на административно наказание. Материалите по същата били изпратени във ВРП. С постановление от 28.04.2020г. на прокурор Н.С., произнесено по пр.пр.№4531/2020г. същата преценила, че осъщественото от С. деяние покрива състава на опит за маловажен случай на кражба- чл.194, ал.3, вр.1, вр.чл.18, ал.1 от НК. Тъй като С. била неосъждана и нямала налагани наказания по административен ред, прокурорът преценила, че на С. следва да бъде наложено административно наказание по реда на чл.218б от НК. Затова отказала образуване на досъдебно производство, прекратила преписката и изпратила същата на Началника на Второ РУ-Варна за налагане на административно наказание.

Въз основа на прокурорския акт, възприемайки отразените в него фактически и правни констатации, на 15.05.2020г. Началникът на Второ РУ-Варна издал обжалваното НП, като наложил на С. административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства- писмените материали - преписката по АНП, постановление на ВРП, епикриза, съдебно-психиатрично освидетелстване, материалите по ЗМ №263/2020г. по описа на Второ РУ-Варна, пр.пр.№4531/2020г., Решение № 260295/07.08.2020г., постановено по гр.д. №454/2020г. на ВОС, удостоверение от Община Варна, район Приморски, които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна— настояник на ФЛ поставено под пълно запрещение, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд — по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана

по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган НП съгласно чл.47, ал.1, б."а", вр.ал.2 от ЗАНН, вр.чл.424, ал.4 от НК. То е издадено от Началник Второ РУ при ОД на МВР, който е оправомощен съгласно заповед на Министъра на вътрешните работи, приложена към преписката. АУАН също е издаден от компетентен орган, съобразно същата заповед.

При издаването на НП е спазен предвиденият от разпоредбата на ал.3 на чл.34 от ЗАНН срок.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав, прави следните правни изводи:

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН – относно описание на нарушенията. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушенията, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя – имена, адрес, ЕГН.

Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл.57, ал.1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за извършено нарушение чл.194, ал.3, вр. ал.1 вр. чл.18, ал.1 от НК вр. чл.218б от НК.

Съгласно изричната разпоредба на чл.424, ал.1 от НК за деянията по чл.218б от НК се прилагат разпоредбите на ЗАНН. Разпоредбата на чл.424, ал.5 от НК не установява специален ред, изключващ приложението на ЗАНН, а единствено в съответствие с чл.47 от ЗАНН определя компетентния в случая административно-наказващ орган. От препращането към ЗАНН се налага единствено правилният извод, че и образуването на административнонаказателно производство следва да се извършва при спазване разпоредбите на този закон. Съгласно принципа, установен в чл.36, ал.1 от ЗАНН, това производство се образува със съставянето на Акт за установяване на административно нарушение. Без такъв АУАН производството за административно наказание не може да се започне. В този смисъл е разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН. Акт не се съставя само в случаите, когато производството е прекратено от съда или от прокурора, или прокурорът е отказал да образува наказателно и делото е препратено на административно-наказващите органи. В случая е отказано образуване на ДП и за това

правилно не е бил съставен АУАН срещу въззивника.

Отговорността на въззивника е ангажирана за деяние по чл.194, ал.3, вр. ал.1 вр. чл.18, ал.1 от НК от Наказателния кодекс, съгласно който, който направи опит да отнеме чужда движима вещ от владението на друго без негово съгласие с намерение противозаконно да я присвои, когато случаят е маловажен се наказва за опит за маловажен случай на кражба, с наказание лишаване от свобода до една година или пробация, или глоба от сто до триста лева.

За да е налице хипотезата на чл.218б от НК, законодателят е въвел няколко изчерпателно посочени предпоставки- деянието да е от кръга на изрично визираните в нормата, в т.ч. по чл.194, ал.3, вр. ал.1 вр. чл.18, ал.1 от НК;стойността на предмета на престъплението да е до две минимални работни заплати за страната, установени към датата на неговото извършване; предметът на престъплението да е възстановен или заместен. Когато посочените изисквания са налице и не са налични посочените в ал.2 на чл.218б от НК отрицателни предпоставки, приложението на коментирания правна норма е задължително не само за съда, но и за органите на прокуратурата и полицията.

От приетите по делото писмени доказателства се установява не само, че А.С. не е осъждана за такова деяние-по чл.194, ал.3 от НК, но и обстоятелството, че не е санкционирана по административен ред за такова деяние. Стойността на предмета на престъплението е не само до размера на две минимални работни заплати за страната към инкриминираната дата- 04.03.2020г. /размерът на една МРЗ към инкриминираната дата е бил 610 лв./, но и значително под този размер, на незначителна стойност - 1,98лв.. Безспорно се установява, че отнетите вещи – 2 бр. шоколади са предадени с протокол за доброволно предаване от възз. т.е са възстановени.

Поради всичко гореизложено, настоящият съдебен състав намира, че са налице всички

заложен в [чл. 218б, ал.1 НК](#) предпоставки, като същевременно нито една от хипотезите за неприложимост, упоменати в ал.2 на същия член, не е налице.

Съдът намира, че от доказателствата по делото по безспорен и категоричен начин е установено авторството на деянието, което в принципен план не се оспорва от настоящия, оспорва се субективната страна на деянието.

От събраните гласни и писмени доказателства, които съдът по-горе е посочил, че кредитира, се установи, че А.С. с действията си е осъществила от обективна страна нарушението на разпоредбите на чл.194, ал.3, вр. ал.1 вр. чл.18, ал.1 от НК вр. чл.218б от НК т.к. на 04.03.2020г. е направила опит да отнеме 2 бр. шоколади на стойност 1.98лв. от владението на собственика им.

След цялостна преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира, че неправилно АНО е приложил материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.26, ал.1 от ЗАНН административнонаказателно отговорно може да бъде лице, което е пълнолетно и е извършило административно нарушение в състояние на вменяемост. Съгласно разпоредбата на чл.11 от ЗАНН по въпросите за вменяемостта се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. Съгласно разпоредбата на чл.33 ал.1 от НК, не е наказателноотговорно лице, което действа в състояние на невменяемост, а именно лице, което не е могло да разбира свойството или значението на извършеното или не е могло да ръководи постъпките си.

Предвид заключението на изготвеното и прието по делото съдебно-психиатрично освидетелстване, което сочи, че още към 30.01.20г. С. не е била в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, което е дало повод в следствие да бъде поставена под пълно запрещение, с влязло в сила решение на окръжен съд, съдът намира, че наказаната А.С. е била наказателнонеотговорна по смисъла на ЗАНН и НК към процесната дата -04.03.2020г., посочена в НП. Това обстоятелство, на основание чл. 11, ал. 2 ЗАНН, вр. чл. 33, ал. 1 НК изключва отговорността на нарушителя, тъй като субект на административнонаказателна отговорност може да бъде само вменяемо лице. Следователно процесното деяние не се явява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, тъй като не е било извършено виновно от наказаната. След като не е налице административно нарушение, то издаденото НП се явява незаконосъобразно, тъй като в нарушение на материалния закон е била ангажирана нейната административно-наказателна отговорност.

По гореизложените съображения, съдът намира, че издаденото Наказателно постановление следва да бъде отменено, тъй като същото е незаконосъобразно, поради

неправилно приложение на материалния закон.

Относно искането на страните за присъждане на разноси.

На основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН (Нова – ДВ, бр. 94/29.11.2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 04.12.2019 г. Съдът се произнася по разносните сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

От процесуален представител на ОД на МВР – Варна, в писмените бележки депозирани по делото, е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Едновременно с това е направено искане за присъждане на такива разноси в минимален размер спрямо насрещната страна, при отчитане на фактическата и правна сложност на случая. Искането за присъждане на разноси от страна на процесуалния представител на ОД на МВР – Варна е направено своевременно. Същото обаче предвид изхода на спора /НП следва да бъде отменено/, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, е неоснователно и се отхвърля от съда.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №436а-111/15.05.2020г. на Началника на Второ РУ при ОД на МВР, с което на А.Х.С. ЕГН5011151137 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 218б вр. чл.194, ал.3 вр.ал.1 вр.чл.18, ал.1 от НК, **като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____